

A világgazdaság központja a New York-London-Berlin tengelyről áttevődik a Csendes-óceán térségébe. Peking, Hong Kong, Szingapúr, Jakarta köré fonódik a világ népességének nagyobbik részét magáénak tudó kontinens hatalmas gazdasága. A Kelet és annak legnagyobb népességű és gazdasági erejű hatalma, Kína ma már kikerülhetetlen, elszigetelhetetlen nagyhatalom. A csendes-óceáni térség gazdasági dominanciája ma már nem kérdés, nem valamiféle jövőbeni lehetőség, hanem tény. Magyarországon erről a tényről ugyan sokat beszéltek, de valódi lépéseket kelet felé a magyar politikában először Orbán Viktor mert tenni. A sokat támadott Magyar Nemzeti Kereskedőház felállítása, a miniszterelnöki utakat kísérő üzleti delegáció szervezése, Kína mellett, Indonézia, Irán, Mongólia, Dél-Korea, Kazahsztán vagy éppen az ezekhez képest közeli Georgia (közkeletűen Grúzia) miniszterelnöki szintű megkeresése, és a magyar vállaltok bemutatása komoly jelentőséggel bírhat a magyarság jövője szempontjából.

Ha a miniszterelnöki szándékot az apparátus következetesen megvalósítja, akkor Magyarország az elkövetkező évtizedekben kihasználhatja azt az előnyét, hogy az Európai Unió tagja, de mégis szuverén állam. Azaz Kínának, Indonéziának és a többi óriási népességű és gazdasági erejű államnak egyrészt jelentéktelen méretétől függetlenül is érdekes partner lehet Magyarország, hiszen minden szempontból a Nyugat része, másrészt a magyar vállaltoknak hatalmas lehetőség, ha állami támogatással juthatnak be ezekre a gigantikus piacokra.

A magyar gazdaság növekedése, de megkockáztatom, fennmaradása nagyban ezen múlik. Az Európai Unióból érkező források az elkövetkező évtizedben jelentősen csökkenek. Ugyanakkor a nagy nyugati cégek magyarországi jelenléte annak ellenére, hogy költségvetési bevételt és munkahelyeket teremt, sok tekintetben önállótlanná teszik a magyar gazdaságot. Magyar szereplők önmagukban alig jutnak ki a világpiacra és alig képesek önálló hálózatokat építeni, jelentős gazdasági térfoglalást végrehajtani. A nagy nemzetközi cégek nemcsak a tőkét, de a szakembereket is elszívják, és bizonyos értelemben hátráltatják a hazai innovációt.

Ezeknek a nagy cégeknek beszállítókra és nem egyenjogú partnerekre van szükségük. A

magyar gazdaságnak, ezen belül a magyar vállalatoknak egyetlen reális esélye van a jelentős önállósodásra, ez pedig a keleti nyitás.

Most, Kínában – miután az összes jelentős kínai vezetővel tárgyalt – Orbán találkozott Putyinnal és Erdogannal. Oroszország és Törökország jelentősége ma óriási. Mindkét állam aktív alakítója a világpolitikának és még mindig jelentős gazdasági szereplők.

Orbán azon kevés nyugati politikus közé tartozik, aki érti, hogy milyen hatalmas változások előtt áll a világ. Érti, hogy az új hatalmi központok, az új világgazdasági tényezők az általunk ismert nyugati logikától, gazdasági és politikai gyakorlattól eltérő módszerekkel dolgoznak. Orbán érti, hogy nincs a világon mindenhol sikeresen alkalmazható politikai recept: „A globalizáció régi modellje véget ért, a Kelet felzárkózott a Nyugat mellé, és a világ egy tekintélyes részének elege lett abból, hogy fejlett országok kioktatják például emberi jogokból, piacgazdaságból” – mondta Pekingben.

Orbán érti, hogy a nekünk oly fontos gazdasági kapcsolatok csak akkor épülhetnek ki, ha felemelkedő nagy gazdaságok, új nagyhatalmak tudják, hogy Magyarország valóban nyitott. Hogy nem a világot háborúkba és válságokba taszító liberálisnak nevezett politikát folytatja. Nem az idáig hirdetett nyitottnak nevezett társadalmat akarja megvalósítani, ami lényegében egyfajta politikai, társadalmi és gazdasági berendezkedést hajlandó elfogadni, minden mással szemben háborút hirdet és ha, kell puccsal, ha kell forradalommal, ha kell gazdasági nyomással, ha kell az amerikai hadsereggel, de mindenképpen saját rendszerét akarja ráerőltetni a világra.

Magyarország versenyelőnye ma ez lehet a keleti piacokon. Ehhez kell felnőjenek a magyar vállalatok, a magyar közigazgatás és a magyar bankrendszer.

Képen: Orbán Viktor Pekingben: 2017. május 15-én az Egy övezet, egy út c. fórum vezetői

kerekasztal-tanácskozásának résztvevői a Jencsi-tó Nemzetközi Kongresszusi Központban. Lentről fölfele, balról jobbra a résztvevők: Recep Tayyip Erdogan török elnök, Tran Dai Quang vietnami államfő és Vlagyimir Putyin orosz elnök (b-j Ranil Vikremaszinghe Srí Lanka-i kormányfő (b), Alekszisz Ciprasz görög (b3) Orbán Viktor miniszterelnök (j3), és Hun Sen kambodzsai (j4) miniszterelnök.